

Sygn. akt V KK 361/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie A. B.

skazanego z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2017 r.,

kasacji obrońcy,

wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 18 maja 2016 r.,

sygn. akt II AKa 110/16

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 lutego 2016 r.,

sygn. akt III K (...),

### **p o s t a n o w i ł**

**pozostawić kasację bez rozpoznania, a kosztami sądowymi  
postępowania kasacyjnego obciążyć A. B.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 lutego 2016 r. A. B. został uznany za winnym czynów z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz z art. 79 pkt. 4 ustawy z dnia 29 lipca 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 12 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 8 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Wyrok ten został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w ten sposób, że w odniesieniu do A. B. ustalono, iż przedmiotem nieudolnego usiłowania doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem było 4.010.188,80 zł. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Od powyższego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając temu orzeczeniu:

- „1) rażącą obrazę przepisu art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 413 § 2 k.p.k., art. 286 k.k. w zw. z art. 13 § 2 k.k., w zw. z art. 106 ust. 2 prawa telekomunikacyjnego w zw. z art. 5 kodeksu cywilnego, co miało wpływ na wynik postępowania i uznanie skarżącego za winnego przypisanych mu czynów,*
- 2) rażącą obrazę przepisu art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 2 § 2 k.p.k., polegającą na nierozważeniu istotnej części zarzutów i wniosków apelacji i przeprowadzeniu oczywiście nietrafnej, oraz nierzetelnej oceny zarzutów wskazanych w apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 02.02.2016 r., sygn. akt III K (...), a w zakresie, w którym Sąd II instancji rozważył te zarzuty, na oczywiście niesłusznym niedostrzeżeniu rażącej niesprawiedliwości tego orzeczenia, wynikającej z niedochowania przez Sąd I instancji zasad rzetelnego, transparentnego i uczciwego procesu na rozprawie głównej oraz zaniechania przez Sąd II Instancji dążenia do wyjaśnienia zgodnie z prawdą istotnych okoliczności sprawy także na korzyść Skarżącego,*
- 3) rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, tj. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k., polegające na wadliwym przeprowadzeniu kontroli odwoławczej, zaskarżonego na oskarżonego wyroku sądu I instancji, poprzez wydanie orzeczenia na niekorzyść skarżącego i utrzymania części wyroku wobec uznania apelacji za oczywiście bezzasadną, przy jednoczesnym sporządzeniu uzasadnienia wskazującego na podjęcie diametralnie innego rozstrzygnięcia, co doprowadziło do zaistnienia sprzeczności między rozstrzygnięciem a uzasadnieniem podającym w wątpliwość, które z wyrażonych stanowisk w wyniku kontroli odwoławczej rzeczywiście zostało podjęte.*
- 4) rażące naruszenie art. 457 §3 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 366 §1 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. w zw. art. 458 k.p.k., przez brak podania czym kierował się Sąd II instancji, wydając wyrok nie uwzględniający zarzutów i wniosków apelacji, przez co na skutek braku analizy i odniesienia w tym zakresie, oraz poparcia analizą stosownych dowodów, podstawy wyroku nie stanowił całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a niedostatki*

*uzasadnienia są konsekwencją uchybień, do których doszło w toku postępowania odwoławczego, co skutkowało niewskazaniem konkretnych dowodów, na jakich oparty jest wyrok w części opisującej dokonanie przez skarżącego czynu terminowania w celach zarobkowych ruchu telekomunikacyjnego, tj. przekierowywania ruchu przychodzącego od innych operatorów telekomunikacyjnych na str. (...) uzasadnienia, na którego przyjęciu podstawie Sąd ustalił prawo Spółki telekomunikacyjnej do „spalenia” kart pre-paid zakupionych i naładowanych przez Skarżącego.”*

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu II instancji oraz Sądu I Instancji w całości oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, bądź uchylenie wyroku Sądu II Instancji i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W odpowiedzi na powyższą kasację prokurator Prokuratury Regionalnej w W. wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania, jako niedopuszczalnej z mocy prawa.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa, co skutkuje pozostawieniem jej bez rozpoznania.

Przypomnieć należy, że kasację na korzyść strona może wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (art. 523 § 2 k.p.k.). W wypadku natomiast wymierzenia kary innej niż opisana powyżej, kasacja jest dopuszczalna tylko w razie podniesienia w niej uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). Powyższe uregulowanie obowiązuje od dnia 1 września 2000 r. i jego interpretacja nie budzi żadnych wątpliwości ani w orzecznictwie, ani też w doktrynie.

W niniejszej sprawie jedyną możliwością skutecznego wniesienia kasacji, w związku ze skazaniem A. B. na karę ograniczenia wolności, było zatem wskazanie na zaistnienie tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Jednakże takiego zarzutu w kasacji obrońcy nie wysunęło. Lektura uzasadnienia zarzutów kasacyjnych także nie pozwala na zidentyfikowanie podniesienia w skardze naruszeń, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k.

Wobec tego więc, że niedopuszczalna z mocy przytaczanych przepisów prawa (art. 523 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 4 pkt. 1 k.p.k.) skarga kasacyjna została przyjęta, należało ją pozostawić bez rozpoznania na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 i art. 429 § 1 k.p.k., a kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego, stosownie do dyspozycji art. 637a w zw. z art. 637 § 1 k.p.k.

r.g.